



butlletí informatiu
abril 2009

Escalant a Canadà (foto: Javier Aznar)

Agrupació Excursionista “Catalunya”



Canada (foto: Javier Aznar)



Cova d'En Manel (foto: ere)

16 d'abril

ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA I EXTRAORDINÀRIA

per l'ELECCIÓ DE LA NOVA JUNTA DIRECTIVA

El passat dia 26 de febrer la Junta Directiva va convocar a tots els socis a una reunió participativa per parlar, entre d'altres coses, de les properes eleccions. La reunió es va celebrar i volem agrair, als socis que hi varen assistir, el seu interès, tot i que hem de destacar l'escassa assistència davant de tan important i transcendent tema a tractar.

Com estava previst es va designar la Junta Electoral composta per:

JUNTA ELECTORAL: Josep Bou Cabré (President), Josep M. Molinos Vallès i Jordi Romagosa Llàtser.

SUPLENTS: Manel Navarro Garcia, Josep Montagut Perna i Joan Tarruella Camps.

Un cop més **us animem a presentar Candidatura** per dirigir l'Entitat en les properes Eleccions. Cal donar continuïtat a tot el que hem fet i aconseguir fins ara. Per cert, com ja us avançàvem, **la SEAM** (Secció d'Escalada i Alta Muntanya) **es posa de nou en marxa** amb nous projectes i objectius.

Ahores d'ara **NO HI HA CAP CANDIDATURA** presentada i si arribem a l'Assemblea i no es pot formar cap equip encapçalat pel Candidat/a a President/a, caldrà que la Junta Electoral ho comuniqui a la Junta Directiva o a la Comissió Gestora, òrgan que ha de convocar noves eleccions en un termini màxim de tres mesos.

-Les Candidatures han d'incloure el nom dels Socis candidats/es, encapçalades pel candidat/a a President/a.

-La Junta Directiva està formada per un mínim de 3 persones, una de les quals en serà President/a, una altra

Secretari/a i la tercera Tresorer/a. Podran formar part de la Junta Directiva, a més dels càrrecs preceptius citats, un o més Vicepresidents/es i els Vocals que calguin, tots els membres de la Junta Directiva hauran de reunir com a mínim els requisits següents: ser majors d'edat civil i no tenir suspesa la condició de Soci al moment de la convocatòria.

L'AGRUPACIÓ LA FEM TOTS/ES CAL QUE ALGUNS/ES ENS DIRIGEIXIN, des del voluntariat, naturalment.

Festa Major del barri de la Sagrada Família 2009

Del **17 al 26 d'abril** es torna a celebrar la Festa Major en la que l'Agrupació hi participa amb dos actes:

- El **rocòdrom, el dissabte 18**, durant tot el matí. L'any passat aquesta activitat va tenir molt bona acollida i esperem que aquest any sigui el mateix.

Necessitem voluntaris per posar els arnesos d'escalada a la canalla.

- El **divendres 23**, amb una Projectió del **Cicle Everest**, com sempre a les 20 hores, al Centre Cívic.

El programa de totes les activitats les trobareu al nostre web. Cal destacar el **sopar el dissabte 25**. L'any passat en representació de l'Agrupació i vàrem anar 10 socis i ens ho vàrem passar molt bé. És un sopar a recer del Temple de la Sagrada Família, davant de la façana del naixement, en mig del carrer Marina. Tenim molt pocs tiquets i són molt econòmics. Cal reservar-los a secretaria.

Sant Jordi 2009

El dia **23 celebrarem Sant Jordi** **Emuntant la nostra parada** davant del mercat, com l'any passat. Primer dels dies **20 al 22 d'abril, necessitem voluntaris** de 19 a 20,30 per fer una selecció de llibres de segona mà. Aquesta feina la coordinarà en Manel Navarro.

Pel dia **23 necessitem voluntaris** durant les diferents hores del dia. Si pots venir una estona ens ho has de dir a secretaria. Col·laborar venen llibres és una doble col·laboració per la Festa i per l'Agrupació.

NOTA DE CONDOL

Fem arribar el condol a les nostres companyes

Rosa M. Soler i Carme Anguís pel recent traspàs de les seves mares.

Passejada Modernista per Barcelona

Dissabte, 4 d'abril

Hora de sortida a les 10,30 des del Passeig de Sant Joan / Diagonal, davant del Palau Macaya. Metro Verdguer L5 i L3.

Només per a 15 persones.

Ressenya de l'activitat:

L'Agrupació vol fer, amb aquesta visita guiada, un **homenatge a tots aquells Artesans i arquitectes** que van deixar per bona part dels carrers de Barcelona una mostra de la seva **admiració per la natura** i es van afegir per primera vegada a un corrent internacional que avui és motiu d'admiració arreu del món. **Reconeixem les construccions modernistes més amagades**. Descobrirem llocs i entrarem, potser, en racons desconeguts.

Activitat de tot el dia. Fins a les 18 hores. Dinarem en un restaurant Modernista

Preu Soci : 30€. Soci online: 33€. No soci: 35€. Inclou guiatge i dinar.

diumenge, 24 de maig de 2009

Circuit pel sector oriental de la Serra del Cadí (Cerdanya)

Aquest itinerari circular té l'inici i el final a Prat d'Aguiló (2.020 m).

Bona part del trajecte segueix la ruta GR 150.1 que va resseguint la carena del Cadí. En el punt àlgid de l'excursió assolirem els cims Comabona (2.554 m) i Puig dels Terrers (2.469 m).

Seguirem la carena, a cavall entre el Berguedà i la Cerdanya fins al Pas del Bou (2.253 m) on davallarem pel vessant cerdà per creuar la capçalera de la vall de Ridolaina i tornar a Prat d'Aguiló. Uns 700 m de desnivell.



Sortida. 6,30 h a Fabra i Puig. En cotxes particulars. C-16 per Manresa i Berga. Agafarem el túnel del Cadí (11€). N-260 direcció a La Seu d'Urgell fins a Martinet, on agafarem la carretera de Montellà. Just abans d'arribar al poble prendrem a la dreta la pista apta per a cotxes, però dura (13 km), que arriba a Prat d'Aguiló on deixarem el cotxe. Hi ha refugi amb guarda.

Cal portar esmorzar i dinar. Roba i calçat adequat. Els bastons de caminar poden ser molt útils pels desnivells i algun pedregar.

Opció d'itinerari curt. Prat d'Aguiló (2.020 m) – Pas dels Gosolans (2.430m) – Comabona (2.550 m). En total, 2 hores. El retorn, pel mateix itinerari: 1h.30. També hi ha l'opció més curta de finalitzar l'excursió al Pas dels Gosolans (1 h.) des d'on es gaudeixen unes vistes excel·lents sobre la Cerdanya.

Opció d'itinerari llarg. Prat d'Aguiló – Pas dels Gosolans – Comabona (2 hores) – Coll dels Terrers (2.424 m) – possibilitat de fer el Puig dels Terrers (2.469 m) – Pas de Tancalaporta (2.357 m) – Pas del Bou (2.253 m) – Davallada fins la cota 1900 per creuar el riu Ridolaina – Pugem fort fins la cota 2.050 des d'on amb pocs minuts serem de tornada al refugi de Prat d'Aguiló. Total: 5 hores

Responsable Jordi Calafell.

Tel. 93 268 01 42, de 9 a 14 h.

93 358 40 38, de 21 a 23 h.

Reunió preparatòria: dijous, 21 de maig, a la seu de l'AEC.

Excursió al cim de la COGULLA

(1.065 m)

SERRA DEL MONTSANT

La serra del Montsant està situada a l'extrem sud occidental de la serralada prelitoral catalana, al nord del Priorat. És un gran conglomerat oligocènic, pedra Montserratina, de 17 km lineals, orientats de N.E. a S.O.

La seva alçada volta els 1.000 metres i té tres cims de més relleu, la Cogulla (1.065 m) a l'oest, el Piló dels Senyalets (1.110 m) al centre i la Roca Corbatera (1.165 m) a l'est. La serra està flanquejada per dues valls, al sud amb forts espadats i cingles, diversos torrents formen el riu de Ciurana o de la Febró i al nord, amb un caire més suau, també diverses torrenteres configuren la vall del riu Montsant.

Nosaltres farem l'excursió per la banda de ponent, des de Margalef, en una interessant, còmoda i no gaire llarga ruta, que ens permetrà gaudir d'un terreny singular, un ambient feréstec i unes grans vistes de les serralades prelitorals, de les planes de Lleida i dels Pirineus, des del Balaitous al Canigó.

ACCÉS PER CARRETERA

Amb automòbil ens hem de dirigir al poble de Margalef. Aquest poble el travessa una carretera que pel sud ve de la Bisbal de Falset i pel nord dona a una carretera comarcal que va de Lleida i La Granadella (Les Garrigues) a d'Ulldemolins. Venint de

Barcelona el més ràpid és l'autopista fins L'Espluga de Francolí i d'aquí a Ulldemolins. Una alternativa pel sud és des de Reus cap L'Alforja, Ciurana, L'Albarca i Ulldemolins.

Des de Margalef hem de seguir la carretera cap el nord (cruïlla a Ulldemolins i Granadella) i al cap de 1,7 Km. agafarem una altre carretera, molt estreta, que surt en baixada a la dreta i va vorejant el riu Montsant pel marge dret. Hem de seguir-la fent 1,8 Km., on trobarem un petit indicador a l'esquerra que diu Ulldemolins i altres dos més a ma dreta que anuncien La Cogulla i Cova de Taverna. En aquest punt deixem el vehicle. Hi ha poc espai. Aparcarem al marge de la carretera (és habitual). D'aquí, a ma dreta, surt una pista cimentada que baixa en direcció al riu i que és per on començarem l'excursió.

RECORREGUT

L'excursió la farem baixant al riu Montsant, travessant-lo i enfilant-nos per un llom que més amunt esdevindrà carena. Aquest ampli llom ple de

vegetació es troba entre les torrenteres de Racó de Coma Closa i de Taverna, totes dues afluent del Montsant, la primera en el lloc on comencem a muntar el lloc i la segona, una mica més al nord, en un petit embassament.

Les referències més importants i horaris sense comptar parades son:

0 minuts.- Aparcament (425 metres)
Sortim per la pista que baixa cap el riu. Al cap d'uns 100 metres trobem un trencant. Deixem la pista de ciment i en prenem una de terra que gira fort a la dreta i arriba al riu just davant d'on baixa perpendicularment el torrent de Racó de Coma Closa. Estem envoltats de camps de conreu.

5 minuts.- Riera del Montsant (385 m)
La travessem per unes pedres. Pas precari. A l'altre vora, tenim un torrent que baixa perpendicularment a la Riera i s'ajunta en aquest punt. De la llera d'aquest torrent surt un camí que també puja al cim pel fons de la vall. Nosaltres prenem un altre camí molt marcat que hi ha un pel més a la nostre esquerra i que puja més fort. Seguim aquest camí que es decanta a l'esquerra, passa antics camps de conreus, ara plens de garric, romaní, matabou, bruc i alguns pins i roures, i s'enfila cap una roca.

20 minuts. Roca (475 m)
Arribem al peu d'una penya. Trobem rastres de

pintura roja, seguim de flanc cap a la nostre esquerra per sota unes penyes, en pujada sostinguda i entrem en una petita canal entre dues roques que superem fàcilment. Al damunt de la canal, el camí és més planer, ara es decanta a la dreta i entra, ja molt per sobre del torrent que resta enfonsat a la dreta, en una mena de passadís força ample i planer, on tant per sobre com per sota, tenim grans cingleres. Anem de flanc i pendents de trobar un petit torrent que baixa per entre pedres del cingle de la nostra esquerra.

30 minuts.- Torrent lateral (565 m).
No gaire perceptible, però el camí fa un fort revolt a l'esquerra i es dirigeix cap a les penyes que configuren el cingle.

33 minuts.- Pedra i cinglera. (580 m).
De seguit arribem a un punt on el camí sembla que vulgui enfilarse molt fort per terra negrosa. En aquest indret el camí gira fort cap a l'esquerra, travessa en pujada un tros de terra conglomerada i sense vegetació i comencem a trobar fites. Anem totalment cap a l'esquerra, de flanc, com si volguéssim tornar enrera. Estem enfilant-nos al cingle fent una llarga volta.

45 minuts.- Replà. (605 m)
Superat el cingle, el camí gira a la dreta i comença una pujada sostinguda, amb molts pocs replans, seguint les fites, decantant altre cop una mica cap a l'esquerra i per

entre bosc. Ens dirigim cap a la carena i poc abans d'arribar-hi, ens hem de fixar en un lloc on el camí passa per una mena de feixa de conglomerat, doncs de la nostre dreta surt un petit corriol planer que pràcticament no es veu, però que de tornada ens pot fer errar. Vistes sobre l'embassament i les conglomerades serres del Priorat.

1 hora i 20 minuts.- Carena (910 m) Pedregosa amb vegetació, planera, però estreta. Al fons ja es veu el cim. Seguim les fites que aviat decanten a la dreta, per baixar (-15 m.) a un pas singular entre dos blocs de pedra. El camí fa alguna pujada i uns 5 minuts més endavant, també a la dreta, fa un altre baixada (-25 m.) pel damunt d'una pedra, per tal d'evitar un saltant que hi ha a la carena. Apart de fites, en aquest punt hi ha unes marques blanques. Seguim la pedregosa carena, que va pujant suaument amb lleugeres baixades. Ens apropem a unes penyes on hi ha una petita balma.

1 hora i 45 minuts.- Enllaç (995 m) Poc abans d'arribar a les penyes que estan a l'esquerra, arriben unes marques de pintura rogenca de la nostra dreta. Provenen del camí que puja per dins del torrent i ens acompanyaran fins el cim. Passem la bauma i anem cap un coll.

1 hora i 50 minuts.- Coll sota el cim (1025 m) La pujada final es fa per un

llom ple de vegetació i quasi al cim, el camí volta la muntanya per la banda nord, per tal d'anar a buscar un pujant pel costat de llevant.

1 hora i 55 minuts.- Cim de La Cogulla (1.065 m). Cim format per una roca allargassada, envoltada de petits matolls (sabines i garrics). Vèrtex geodèsic, un pessebre itinerant i un pal de ferro. Molt bones vistes.

La baixada la farem pel mateix camí en una hora i ¼.

HORARI

Tal com s'ha vist, tot el recorregut, es pot fer en 3 hores i 1/4.

DESNIVELL

El desnivell total acumulat comptant les diferents pujades i baixades és de 860 metres de pujada i 860 de baixada.

ÈPOCA

Aquesta ruta es pot fer tot l'any, llevat al pic de l'estiu, en que la calor pot fer molt penosa la ruta.

PUNTS D'INTERÈS

Recorregut: És força interessant la morfologia i vegetació del terreny, així com els conglomerats, a vegades desfets i amb còdols que poden contenir geodes. La fauna de la regió es

minsa, es poden veure cabres i ocells i rastres de senglars, esquirols o guineus.

Les vistes des del cim son molt bones. A ponent distingirem fàcilment els Ports de Tortosa i el poble de la Bisbal i a llevant, la pròpia serra del Montsant, amb el Piló dels Senyalets, a tocar, i més enrera la Roca Corbatera. Al sud, podem veure el mar mig tapat per les serres prelitorals, com les de Molló o els cingles de L'Arbolí. Al nord, en primer pla hi ha la serra de La Llena, darrera les de l'Argentera i Llaveria, després ve tota la plana de Lleida, pobles inclosos, la serra del Montsec i tots els Pirineus. En dies molts clars podem veure cims emblemàtics com el Balaitous, Perdut, Posets, Aneto, Besiberis, Cotiella o Canigó.

CLIMA I VEGETACIÓ

El clima és Mediterrani i submediterrani a les cares nord. A l'hivern, no sol haver-hi neu, encara que podem trobar dies de molt fred a les parts altes i sobretot vent. A l'estiu, que sol ser extremadament calorós, és fàcil que es desenvolupin tempestes en breus espais de temps. La vegetació està composta també de plantes de baixa muntanya i de clima mediterrani, tal com ja s'ha dit.

EQUIPAMENT

- Motxilla, gorra o barret, ulleres i roba d'abric a l'hivern, especialment roba protectora del vent. No és pas recomanable anar en wambes. Sí ho és, el dur una màquina de retratar i uns binocles - En tot el recorregut, no trobarem pas aigua. Cal doncs, portar-ne.

Socis 1715, 1716 i 1717

PUNTA ALTA (3.014m)

18 i 19 d'abril de 2009

Desnivell: 1er dia: +438m, 2on dia: +864m i -1.232m

Dificultat: *** (MBEA - S3)

Horari: 1er dia: 2 hores. 2on dia: 3:30 hores ascens i 3 hores descens.

Vocal: Pere Palau. Tel. 932 106 285

Itinerari:

- **Dissabte:** Presa de Cavallers (1.782m). Pleta de Riumalo. Llastres de la Morta. Refugi Ventosa i Calvell (2.220 m)

- **Diumenge:** Vall de Colieto. Estany de la Roca. Cim Punta Alta. Llacs de Comalesbienes. B. de Comalesbienes. Presa de Cavallers.

La travessa

“D'ELS CAVALLS DEL VENT”

ITINERARI EN QUATRE ETAPES

Tot just arribant a Saldes, el Pedraforca, il·luminat pels primers raigs de sol, ens dóna la benvinguda i ens convida, i a la vegada, ens anima a iniciar la travessa d'Els Cavalls del Vent que amb tanta il·lusió hem preparat.

foto: Ferran Carreño



Després de fer els preparatius, a peu de cotxe, iniciem les primeres passes fins arribar al Ref. Lluís Estasén. El nostre pensament vola lliure analitzant la realitat del moment que estem vivint.

Ja no hi ha marxa enrera.

Podrem assolir el nostre objectiu?

Estem prou preparats?

Tots dos sabem que la travessa no és difícil tècnicament, però sabem que és una travessa dura per la seva longitud i

desnivells acumulats.

Interiorment tots dos, sense dir-nos-ho, ens preguntem... Seré capaç de seguir el ritme que ens marquem? o, resistiré jornada rera jornada les hores necessàries, sense defallir, fins assolir la fita que tant ha somiat el meu amic?

La Paret Nord i l'Agulla del Gat com a símbols, sembla que ens acomiadin, quan ara sí, i després de rebre les credencials, comencem a fer realitat la nostra particular aventura.

1a ETAPA

REF. LLUIS ESTASÉN—GRESOLET—REF. SANT JORDI.

Desnivell positiu: 1102 m.

Desnivell negatiu 1237 m.

Sortim del refugi per endinsar-nos al bosc que envolta el refugi, prenent un corriol fins arribar a la pista del Collell. D'aquí agafem un altre corriol que ens portarà directament, molt directament i descendent a Gresolet, endinsant-nos en una fageda magnífica amb racons sorprenents.

Després de passar el torrent de Cal Castellà, el sender puja una mica, fet que agraeixen els nostres genolls. Al cap de poca estona comencem a tenir vistes del Ref. de Gresolet. Davallem fins a la riera i remuntem uns metres fins trobar-nos a la porta del refugi.

Al sortir-ne, ens sorprèn la grandiositat de la fageda de Gresolet i per un sender força ampla i sempre ascendent que ens convida a respirar profundament. Seguint el curs del torrent, arribem al coll de La Bauma, i tot seguit, a la font del mateix nom.

A partir d'aquí ens acompanyaran les marques del GR-107 del camí dels bons homes fins el Ref. Sant Jordi, amb 700 metres de desnivell i de pujada.

Un cop passada l'Ermida de Sant Martí del Puig, el camí es transforma i esdevé ombrívol i amb vegetació molt espessa, dificultant la visió de les aigües del Torrent del Forat que corre a pocs metres de nosaltres dibuixant formes



foto: Albert Sombola

sorprenents.

Després del cartell indicador del Bullidor de la Llet, la vall es fa estreta i es transforma en un congost de parets verticals. El camí segueix el llit del torrent... entrem a "Els Empedrats", paratge de singular bellesa... Caminem a prop de gorgs i salts d'aigua.

Quan sortim dels Empedrats ens quedarà poc per arribar al Ref. Sant Jordi, sempre amb constant pujada fins el pas de l'Estret d'Escriu.

A partir d'ara la fageda torna a ser protagonista fins a la Font del Faig, naixement del Torrent de Pendís, al costat d'un enorme pollancre i molt aprop del Refugi Sant Jordi, destí final d'aquesta primera jornada.

2a ETAPA

REF. SANT JORDI—REF. REBOST— REF. NIU DE L'ÀLIGA (TOSA D'ALP)

Desnivell positiu: 1819 m.

Desnivell negatiu: 864 m.

Sortim del refugi dirigint-nos cap a un sender pedregós fins a l'entrada del bosc que es convertirà en una fresca fageda. Més endavant, i amb rampes molt fortes, arribem al Coll d'Escriu. Un descens llarguíssim de 600 metres de desnivell ens porta a Cal Tinen. Creuem la carretera de Coll de Pal, descendant fins el curs del Riu Gréixer que porta aigües tranquil·les i transparents que ens conviden a fer un descans.

Després de creuar la C-16 que porta al túnel del Cadí, hem complert el 1500m de desnivell en baixada. Ara ens queden els 700 metres constants de pujada fins el Refugi Rebost. Prenem el camí fins el Coll de la Ferreria i entrem en una nova fageda que ens dona frescor, ajudant-nos a seguir per el fort pendent. Després d'uns camps de conreus arribem al Ref. Rebost.

Sortim del refugi pel camí del darrera amb pujada i creuem dues pistes. Fem una parada obligada degut a la forta pedregada que ens obliga a posar-nos roba adient i a amagar la maquina de fotos.

El camí s'enfila convertint-se en una tartera. Deixem la vegetació arbrada i albirem alguns isards que ja s'han

adonat de la nostra presència.

Arribem a la Collada de Comafloriu i seguim en direcció al cim del Cap del Serrat Gran seguint tot unes fites que ens ajuden a orientar-nos en aquest paisatge.

Ara gaudim de les vistes de la Cerdanya i admirem el vol i els sons de les àligues, que ens han acompanyat seguint la cresta del Puig del Comabona fins arribar, per fi, al Ref. del Niu de l'Àliga, vigilat de prop pel cim de la Tosa d'Alp.

3a ETAPA

REF. NIU DE L'ÀLIGA—REF. SERRAT DE LES ESPOSES—REF. CORTALS D'INGLE.

Desnivell positiu: 552 m.

Desnivell negatiu: 1552 m.

Iniciem els quasi 1500 metres de desnivell que ens esperen per una tartera de desnivell fàcil de controlar. Tot seguit fem una breu ascensió al Puig de la Canal Freda.

A mesura que anem perdent alçada anem recuperant la vegetació fins que el bosc es fa més abundant i arribem al Coll de Jou. Des d'aquí comencem una suau i agradable ascensió amb vistes tant de la Cerdanya com del Berguedà, fins arribar a les Penyes Altes amb unes vistes meravelloses, acarats per l'aire fred i pur que ens reconforta per poder seguir amb l'ànim viu i despert. Fem el descens de les Penyes Altes fins al coll Raset, on comencem a trepitjar

els Prats de Moixeró. Abandonem la ruta que ens portaria al coll de Pendís i seguim fins el coll de La Cabana de Moixeró. Aquí iniciem una baixada molt directa d'uns 300 metres de desnivell per terreny força complicat, amb terra argilosa que ens fa estar molt vigilants.

El torrent acaba en una pista forestal que no abandonarem fins el Ref. del Serrat de les Esposes. Val a dir que en el punt d'encreuament amb la pista vam errar la direcció, fent una marrada de 90 minuts.

Al davant mateix del refugi trobem un sender ascendent fins arribar a la pista que porta del poble de Riu de Cerdanya fins al Coll de Pendís.

Arribant al collet de la Font Freda i prenem el camí, força marcat que passa per la pròpia Font Freda, perdent alçada, fins arribar al Ref. de Cortals d'Ingle.

4a ETAPA

REF. CORTALS D'INGLE—REF. PRATS D'AGUILÓ—REF. LLUIS ESTASÉN

Desnivell positiu: 1298 m.

Desnivell negatiu: 1552 m.

Sortint del refugi, agafem la pista que puja al Coll de Pendís fins una bifurcació a la dreta. Ascendim per un bosc d'avets envoltat per la boira i que no ens deixarà fins al coll de Vimboca a la cota 1800.

Agafem direcció Oest totalment, as-



foto: Ferran Carreño

cendim a la Roca de la Moixa i al cim d'Estabalars. Seguim carenant fins arribar al Pas del Bou on albirem el nostre destí immediat. Travessem Els Prats d'Aguiló i perdent una mica d'alçada arribem al Ref. de Prats d'Aguiló.

Sortim del refugi, encaminant-nos direcció a les parets del Cadí. El camí amb pujada pronunciada ens porta al Pas dels Gosolans. Aquí tenim unes vistes magnífiques i ens arrecerem per gaudir-ne al màxim. Descendim pel Prat Llong i Prat Socarrat. Prenem la pista que ens porta al Collell.

D'aquí amb l'esperit alegre i amb el cansament normal després d'una dura jornada, arribem al ref. Lluís Estasén per concloure la nostra travessa de **"Els Cavalls del Vent"**.

Travessa totalment recomanable. Cal tenir en compte els desnivells tan positius com negatius.

Travessa realitzada per l'Albert Sambola i en Ferran Carreño els dies 1 al 4 de setembre del 2008.

Albert Sambola

dc 1	btt	conferència: " <i>Amb btt al Pamir</i> ". Tadjikistan. Cesc Grau
ds 4	cultura	Passejada modernista per Barcelona
ds 4-5	ere	Exploració de la Grallera Gran del Corralot
dg 5	muntanya	Diumenge de rams. No hi sortida
dm 7	junta	Reunió
dv 10-13	càiac	Setmana Santa a València
dm 14	veterans	Reunió mensual
dm 14	AEC	Últim dia per presentar candidatures
dm 14	infantils juvenils	20,30h: reunió de pares 21,15h: reunió específica dels campaments
dc 15	AEC	Proclamació dels candidats
dc 15-29	glacera	Alpinisme. Curs nivell I
dj 16	AEC	Assemblea General Extraordinària.
dv 17	ERE	Cloenda del curset d'iniciació a l'espeleologia
ds 18	btt	Sant Pere Sallaviera-Manresa. 450 m. Fàcil
ds 18	AEC	Rocòdrom Festa Major S. Família (10-14h)
ds 18-19	sem	Punta Alta (Pere Palau, 932 106 285)
ds 18-19	muntanya	Mont-Rebei (Josep Bou)
ds 18-19	inf - juv	Sortida de grup
dg 19	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 3ª jornada: de Cornet a Cabrianes (16 km)
dll 20	muntanya	II curset bàsic GPS. 19 h (Cal confirmar assistència)
dv 24	cultura	Cicle Everest. Projectió
ds 25	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 4ª jornada: de Cornet a S. Pau de Pinós (14 km)
dg 26	càiac	Vª Jornades de la Dona i el piragüisme. Sant Llorenç de Montgai (Balaguer)
dm 28	cultura	Conferència d'en Montoriol. Arxipèlec d'Haití. "De Cristòfol Colom al vudú"

dv 1, 2, 3	sem	Posets (Eriste-Biadós-Eriste) o Balaitús
dm 7	junta	Reunió
dg 10	muntanya	Per decidir lloc. Pep Molinos
dm 12	veterans	Reunió mensual
dc 13, 16 i 17	glacera	monogràfic: progressió per crestes
dc 13-27	glacera	Escalada en roca. Curs nivell I
ds 16	ere	Exploració de la cova del Gegant (Sitges)
dg 17	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 4ª jornada: de Cornet a S. Pau de Pinós (14 km)
dm 19, 23 i 24	glacera	monogràfic: descens de barrancs
dc 20, 23 i 24	glacera	Monogràfic: progressió en glacera i autorescat
ds 23	muntanya	Senderisme: de Montserrat a Núria. 5ª jornada: de S. Pau de Pinós a Sagàs (16 km)
dg 24	muntanya	Cerdanya (Cadí)
dv 29	cultura	Cicle Everest. Projectió
ds 30	btt	Flaçà - Riudellots. Desnivell 500 m. fàcil
	infantil juvenil	Azimut (dates i lloc per concretar)

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat
 Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

COMENÇA EL XIV^è CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

El passat dissabte, dia 7 de març, va començar el XIV^è curs d'iniciació a l'espeleologia.



foto: Jordi Sacall



Tal i com estava previst en el programa i després d'unes paraules de benvinguda i presentació, vàrem projectar als alumnes la pel·lícula *"Spelaion, la natura no s'acaba damunt de la terra"*.

Tot seguit es va fer la primera xerrada que va fer referència al **material personal bàsic**.

El diumenge 8, ens vam desplaçar a Sant Llorenç del Munt per portar a terme la primera incursió al subsol. **Visitàrem la Cova d'en Manel** de 930 m de recorregut.

Després de dinar plegats i fer unes **pràctiques de nusos**, ens vam traslladar a Matadepera, i en un local cedit per l'ajuntament van tenir lloc la resta de teòriques del curs:

- **Tècniques de progressió,**
- **Protecció del medi natural i**
- **Prevenició d'accidents.**

La satisfacció, tant dels alumnes com dels professors, és bona. Seguim fent les pràctiques en coves verticals. El divendres, 17 d'abril, farem la cloenda del curset.

Toni Rocías

"AVEN DU MAS RAYNAL"

*"L'Aven du Mas Raynal" (o "Abîme du Mas Raynal",
si fem cas dels rètols que trobem quan ens hi apropem) es troba
situat a la regió del Llenguadoc (França)
dins del terme municipal de Cornus
i molt a prop del petit poble de Mas Raynal.
Una pista forestal en bon estat, porta gairebé fins l'avenc.*



Es tracta d'una interessant cavitat que comunica amb l'exterior per dues boques, separades entre elles per una cinquantena de metres i que donen lloc a dues vies que conflueixen a 60m de fondària. La boca que podríem anomenar com accés principal, mesura 40 x 20 m i dona pas a un imponent pou de gran amplada i de més de 100 m de profunditat, pel fons hi circula amb força un riu, el curs del qual podrem seguir aigües avall durant un curt tram, fins que un sifó ens impedirà continuar l'exploració. Aquest punt està situat a -111 metres i és la cota màxima penetrable. Aigües amunt i si estem disposats a mullar-nos, podrem remuntar el seu curs durant algunes desenes de metres. Aquest riu surt a l'exterior, després d'un desconegut recorregut subterrani, per la surgència de la Sorgue.

Les importants dimensions de la boca de l'avenc, permeten l'entrada de molta llum i això fa, juntament amb l'alt índex d'humitat que hi ha a l'ambient, que una bona part de les parets del gran pou estiguin gairebé totalment cobertes de molsa. Això i la seva gran amplada, donen al descens d'aquesta

vertical, i sobre tot en un llarg tram en el que la davallada es fa en aeri, és a dir, sense tocar cap de les entapissades parets, una espectacularitat molt difícil de poder explicar.

Al fons del pou, aterrem just damunt d'una estreta biga de ferro, que ens evita anar a parar al bell mig del cabalós riu i a través de la qual, i amb una mica d'equilibri, podrem arribar sense cap dificultat a una de les ribes. Ens trobem a -106 metres.

Si decidim entrar a la cavitat per l'altra boca, accedirem a la via anomenada "des puits parallèles", per la qual haurem de baixar diferents pous i ressalts i després d'assegurar-nos en un llarg passamà desembocarem en el gran pou, que ens ofereix, a mesura que ens hi anem acostant i degut a la claror que hi entra, unes precioses panoràmiques que poden donar lloc a la presa d'imatges fotogràfiques de molta bellesa.

Es tracta doncs, d'una interessant cavitat la visita a la qual és del tot recomanable i que de ben segur ens deixarà una acusada sensació de satisfacció i un record magnífic.

Antoni Rocías

"Memorial Sir Edmund Hillary"

La història de l'Everest IX

(1989 - 1992)

*En només quatre anys
les ascensions al sostre del món es van duplicar*

Catalunya va tornar a trepitjar el sostre del Món



Avançador a l'Everest

En només quatre anys, entre 1989 i 1992 els intents d'ascensió a l'Everest, amb èxit, pràcticament es van duplicar. Si des de la primera ascensió el 1953 fins a 1988 (38 anys) van ser 261 els alpinistes que van arribar al punt més alt del planeta Terra, en els quatre anys següents el nombre d'escaladors va ser de 223, dels quals 61 (26%) correspon a nadius nepalesos o tibetans.

El 10 de maig de 1990 el protagonisme va correspondre al fill de Sir Edmund

Hillary que va afrontar l'ascensió amb un equip internacional.

Aquell mateix any el xerpa Ang Rita va completar el seu sisè ascens (dos anys més tard va tornar al cim aconseguint la setena ascensió personal).

El 3 d'octubre de 1992 un català, Joan Tomàs Gutiérrez, integrant de l'expedició navarresa BEX Everest va assolir l'alt objectiu després que el 1988 participés en l'expedició Epson Everest. L'equip el completaven: Juan Mari Eguillor, Pachi Fernández, Ignacio

Ochoa de Olza, Mikel Reparaz i Pedro Tous.

Un altre català Francisco Gam hi havia assolit el cim el 15 de maig en un equip cívico-militar en què va participar un altre català Leó Vegue. Gam va completar l'escalada en cordada amb Alfonso Juez, Ramón Portilla i els xerpes Norbu i Lhakpa. Amb aquesta ascensió el muntanyenc català es va convertir en el tercer ésser humà de la història en assolir els denominats tres pols de la terra: el Pol nord, el Pol Sud i l'Everest.

L'equip de l'expedició la van completar: César Alfaro, Sebastián Alvaro, Pedro Arcederillo, Ricardo Santiago Ribas, Pedro Expósito, Eduardo Fernández, Domingo Hernández. Francisco Pérez, Antonio Pérezgrueso, Francisco Soria i Miguel A. Vidal.

L'11 de maig de 1990 l'australià Tim Macartney va assolir per segona

vegada el sostre del món, una aventura que va començar en el golf de Bengala des del qual, a peu va completar la seva escalada, després de recórrer, en companyia de la seva dona, 500 milles (prop de 800 km).

Durant la llarga aventura, que va acabar als 8.848 metres, Macartney va filmar el seu llarg camí, material amb què va muntar un reportatge que va titular "Del Mar al Cim". Anteriorment l'australià havia completat una ascensió sense l'ús d'oxigen.

El 1991 també van arribar a la cota 8.848 els espanyols: Rafael Vidaurre, Antonio Ubieto, José Antonio Garcés (Expedició valenciana), Juan Manuel Eguillor i els germans Alberto i Félix Iñurrategui, Francisco Fernández, Iosu Bereziartua, Pedro Tous i Mikel Reparaz (Expedició basca UDA 92)

Manuel Cabanillas



PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 **Telèfon i fax**
93 302 38 98

Serra dels Bufadors

M'han demanat que expliqui les meves vivències de l'excursió de la Serra dels Bufadors. Bé, són aquestes.

foto: Manel Navarro



Trobada cordial i amable amb tots.

Començo camí amb la furgona d'en Manel (que n'és de divertit!) doncs els seients es belluguen a dreta i esquerra segons la corba.

Ens reunim 24 persones i personetes (un nen de 5 anys també ve amb nosaltres i fa tot el camí).

Enfilem fins al peu de la muntanya.

Tot caminant uns comenten de la feina, dels fills, i d'altres la magnitud del que s'està mirant, d'altres bufen, jo també, doncs la pujada és maca, això és així.

Però és important: la grandiositat impressionant que admiren els nostres ulls, i els sentiments d'impotència en veure uns arbres tant majestuosos, amb els troncs envaïts per una molsa enfiladissa, que s'apropia de branques seques donant-los-hi vida i aquests donant vida a petits insectes. (Que n'és

de sàvia la natura.)

Envoltada d'aquests arbres i aquestes roques gegants, no sé vosaltres, però jo em sento petita, i plena d'energia.

Aquestes roques tenen uns forats que es diuen bufadors, però no se sentia res, bé, amb una mica d'imaginació cada un pot sentir diferents sensacions.

Seguim camí i és ple de fulles, pinyes, farigola, flors petites, amb uns colors encisadors, blaus, grocs, violetes, taronges, tot junt amb la humitat, la barreja d'olors embriagadors, la vista impressionant, de vertigen.

Acabem al castell, tot i tenir les portes tancades, és molt maco. Dinem i parlem. El sol és esplèndid. Final a sant Quirze, cafè, acudits i cap a casa.

Només ens queda donar les gràcies a en JOAN VIVES. Tot molt bé!

Conxi Fernández

Herència esquimal

Pales esquimals

Era un diumenge desagradable, ennuvolat i espurnejant cap a final de l'hivern i començament de la primavera del 2009. Tanmateix a la Sa Tuna (Begur - Catalunya) estava envaïda per 16 palistes, dins dels quals es trobava en Joan, líder experimentat en pales esquimals i resident habitual a Begur, mentre que els 15 palistes restants provenien de diferents localitats del territori nacional.

foto: Joiró Florez



Malgrat el panorama aparentment trist del paisatge, lluny de les anhelades i esperades "Minves!", la passió per estrenar les pales esquimals que foren realitzades artesanalment durant més de 40 hores en els últims 3 mesos, no es veuria frustrada ni per la borrasca, ni la son, ni per qualsevol altra adversitat.

Certament, pobles, carrers, bars, cases, platges i voltants de Begur estaven desolats a primera hora del matí i romandrien igual durant tot el dia. De la mateixa forma estacionària, serena i inamovible com les baixes pressions sobre nosaltres.

Independentment de les condicions climàtiques regnants, aquestes eren les idònies per posar a prova les pales especialment dissenyades per a condicions climàtiques adverses. Però mai comparables amb les gèlides aigües àrtiques, però sí òptimes per a les característiques mediterrànies.

Una vegada ubicats a la cala Sa Tuna, amb caiacs i l'equip llest, s'apodera de l'ànim del grup tant el disseny d'aventura com les inquietuds davant del desconegut. Cadascú porta la seva processó per dins davant les recomanacions que en Joan ens hauria de donar. Alguns un xic escèptics i als



nostres caps apareixen preguntes com: M'haurà quedat ben feta la pala? Com funcionarà al mar? Sabré adaptar-m'hi? La tècnica l'aprendré aviat?...

L'aventura s'inicia i dóna per a tot. El mar és regirat i plujós. Les ones fortes i desordenades fan que les sorpreses no faltin; comencen a aparèixer mareigs i les ones inesperades et sacsegen i donen algun que altre ensurt, posant de pas a prova l'experiència, la tècnica de les pales esquimals, la intuïció, destresa, calma, paciència i capacitat dels membres de la secció per gaudir de les condicions adverses.

Al final de la jornada les pales han passat la seva prova inaugural, algunes millor que d'altres, però l'afecte per la nova joguina és evident. Doncs

no en va, cada pala arrossega amb si mateixa hores de logística, disseny, materials, treball-feina, elaboració i moltes esperances per tenir cada vegada millors equips d'aventura totalment personalitzats.

Les pales han resultat ser tan úniques i diverses com la secció Caiac-AEC. La seva elaboració mai no va ser egoista i individualista, ja que moltes d'elles tenen marques del pas dels diferents membres de la secció en la seva elaboració. En conclusió, pales esquimals i secció Caiac-AEC són molt similars, on la diversitat, la passió, el creixement i el gaudi en grup són la marca d'identitat.

Jairo Alonso Flórez

¹ **Les minves o calmes de gener** són reduccions (minves) del nivell del mar que es produeixen en aquesta època de l'any per causa de l'existència d'altres pressions atmosfèriques. El fenomen sol comportar una mar molt plana, sovint amb aparença de llac més que de mar, i una minva del seu nivell de l'ordre dels 20 a 40 centímetres aproximadament, que resulta més evident a les roques costaneres i ports.

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 933 190 672

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

Sortida a dos pantans

Els dies 14 i 15 de març vam anar als pantans de Sau i La Llosa del Cavall. Havia de ser una sortida tranquil·la, però al final vam fer més de 50 Km.

El pantà de Sau ens va decebre una mica, potser perquè l'entorn no era massa espectacular, però sobre tot perquè estava molt degradat. Havíem de remar entre munts de brossa i deixalles i feia una mica de fàstic. Intento no imaginar-me còm estarà quan l'aigua baixa de nivell. No obstant ens vam posar molt contents quan vàrem divisar la punta del campanar coronat amb una estelada sorgint del mig de l'aigua (el famós campanar que segons el nivell de l'aigua es veu poc o àdhuc s'hi pot anar caminant). No saltres el vàrem poder veure i tocar-lo des del càic. Malgrat tot, la natura ens va obsequiar amb varis albiraments d'animals com ara cabres salvatges amb les seves cries, àligues, garses i diferents menes d'ocells.

Després de dinar la tornada va ser una mica "durilla" i a més havíem d'anar amb cotxe a Solsona a passar la nit per poder anar a la Llosa del Cavall. Quan vam arribar al càmping vam preparar el sopar, excepte els calçots d'en Joan ja que se'ns va fer una mica tard. Després del cremat vam dormir en uns bungalows de fusta del càmping (jo mai havia dormit en un càmping i tampoc en un bungalow; primera vegada).



foto: Neus Matiax

Al dia següent, després d'esmorzar, vàrem anar al pantà de la Llosa de Cavall, al costat de Sant Llorenç de Morunys. Allà ens vam treure una mica el mal gust de boca del dia anterior, ja que l'entorn era molt maco i net. Us asseguro que hi havien racons que recordaven a Brockeback Mountain, la pel·lícula d'Ang Lee (filmada a Alberta, Canadà i no a Wyoming tal i com representa). I per corroborar-ho ens vam trobar una parella d'amics que anaven en una canoa canadenca i que semblaven sortits de la pel·lícula.

El cert és que vàrem tornar molt cansats, però amb la satisfacció que dona l'haver estat un cap de setmana en contacte amb la natura i haver pogut gaudir de la companyia del grup de càic que com sempre va estar sobrerament a l'alçada de les circumstàncies.

Fins la propera.

Emma Guàrdia

MONTSERRAT – NÚRIA

Segona jornada – 28 de febrer de 2009

St. Vicenç de Castellet – Sant Fruitós de Bages

Quan arriba l'autocar, puntualment, a Pedralbes, el cel ha perdut el to rogenc que ha lluit aquesta albada i l'ha canviat per un blau clapejat de núvols prims.



foto: Ramon I. Canyelles

Desem les motxilles a la panxa del bus, en Quim fa recompte i com que no n'hi manca cap, arrenquem cap a la segona parada; a la Sagrada Família puja una bona colla, salutacions cordials, també hi som tots i cap a la tercera; St. Andreu Arenal, aquí hi pugen la resta fins a 41 i fem Meridiana enllà fins una àrea de servei. En Quim ja ens ha advertit que només disposem de 20 minuts de parada; la barra del bar està saturada de persones demanant coses i no tothom aconsegueix ser atès, de manera que endrapem els esmorzars com podem. Alguns tenen xamba i aconsegueixen esmorzar, visitar el Roca i fins i tot prendre un cafè.

Cap a l'autocar. A 2/4 de 10 som a Sant Vicenç de Castellet, deixem

el transport, fa frescota, iniciem la pujada, anem seguint el GR4, el cel llegendari ens estalvia de passar massa calor. El camí es va enfilant per dins d'un bosc esclarissat i molt jove de pi blanc clapejat amb alguna alzina, la florida del romaní i la foixarda ens saluden amb els seus tons blavencs, de tant en tant una farigola ens aroma el nas en trepitjar-la. Ja som a St. Pere de Vallhonesta, petita esglésiola, amb una altiva espadanya, un modest i antic cementiri s'hi arrauleix al seu costat. Seguim un tros de camí ral, han cessat els esbufecs de la pujada s'inicien converses de company circumstancial de tros de camí, visitem les restes del que fou l'hostal de Vallhonesta fins a la guerra del francès. Voregem la Roca de St. Jaume i travessant el Serrat dels Trons

canviem de vessant i ara seguim un caminó de còdols "rodoladors" que va perdent alçada. Allà lluny, el Pirineu ens ensenya les seves neus, enguany ben abundoses. Els ametllers, curulls de flor ens parlen de la primavera que ja arriba.

A la nostra esquerra deixem la urbanització de Santa Maria de Matadars i entrem a Pont de Vilomara, unes quantes passes més i l'autocar ens acull per dur-nos fins a Navarcles, davant de la porta del restaurant "Can Patoí". La gana ja l'hem feta tot trescant pel GR i els plats i ampolles de vi es van buidant tan aviat com són a la taula. Ves a saber si pel contingut dels plats o pel de les ampolles, la qüestió és que les converses s'animen i algunes rialles esclaten ben sorolloses en aquell menjador.

L'autocar ens acosta fins a St. Benet de Bages, on ens hi espera una simpàtica guia que ens informa, ajudada d'alguns audiovisuals, de la història, arquitectura i continguts d'aquest vell monestir. Un breu pas per la botiga i ha

arribat l'hora de la tria, uns quants -no gaires- decidim que ja en tenim prou de caminar i ens asseiem a l'autocar i la resta -valents, ells i elles- pugen a peu fins a St. Fruitós. En Quim ha de desfer un bon tros de camí, quan dues companyes el truquen per dir-li que encara són a St. Benet i no veuen ni autocar ni companys; lloat sigui l'inventor dels mòbils...!

Bo, ja hi som tots asseguts i enfilem l'autopista que va ben atapeïda, l'entrada a Barcelona es fa sense gaires problemes i per l'ordre invers de l'anada, anem baixant i cadascú s'espavila com pot per tornar a casa seva. Fins la propera.

Jordi Romagosa. Soci 1224



foto: Ramon I. Canyelles



Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Altes del mes de març

Cristina Lucas López
Cristina de Irala Indart
Ramon Redó Clarà
Xavier Soriano Martínez
Núria Escudero Soto
Carme Rius Huguet
Joaquim García González
Adèle Peenaert

Alfonso Cerveró Licerias
Adrián Casasempere Urrea
Laia Ebri Casadevall
Joan Antoni Enri Jurado
Gabriel Castilla Enriquez
Frederic Planas Artero
Alberto Guarino Tirado
Abraham Lozano Figueras

La nostra més cordial benvinguda i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

Montserrat Núria 106 Km

4a etapa

De Santa Maria de Cornet a Sant Pau de Pinós (14 km).

La generositat del Lluçanès en tota la seva plenitud.

Dissabte, 25 d'abril i diumenge, 17 de maig

Seguint la ruta de les 25 ermites gaudint de les grans masies que hi ha en aquest territori des d'on s'albiren els Pirineus anirem carenant veient els paisatges privilegiats d'un territori desconegut, el Lluçanès.

Aquesta és una etapa i un recorregut apte per a tothom

La sortida de dissabte ja és completa.

Preu de la sortida: Soci: 36€. Soci online: 38€. No soci: 40€. Inclou autocar, dinar i visita a la Torre de l'amo a Viladomiu.

Hora puntual de sortida:

- A les 7:00 des de Palau Reial
- A les 7:20 des de Sagrada Família.
- A les 7:40 des de Fabra i Puig

Què fas entre setmana?

Si estàs jubilat/da o pre-jubilat/da, aturat/da o tens temps i ganes de sortir a la muntanya et pot interessar formar un grup per sortir entre setmana i fer caminades per les nostres contrades.

T'hi apuntes?

Fes-me un truc i en parlem.

Josep Segura

(934 293 382 - 665 466 894)

Excursió als Baladris (foto: Miquel Navarro)



Montserrat-Núria (foto: Ramon L. Canyelles)





aquesta web et sorprendrà

www.balmat.com

hem trencat esquemes

Per el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, contem de fotografies, eines, revista. Cerca als líns companyys de viatgs per a escalat, fer expedició, sortir el cap de setmana... a www.balmat.com

SERVEI 24 HORES
TIRDA A DISTÀNCIA

BALMAT

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmat@balmat.com

1 MODA ROJA TÉCNICA Gran Via C.C., 531 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	2 ESQUÍ I TEMPS LLIURE Gran Via C.C., 527 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Comte d'Urgell, 72 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Comte d'Urgell, 76 08011 Barcelona Tel. 934 548 309
---	--	--	--



AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona
e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29
web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA



Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana